

Sygn. akt V CSK 243/14

## POSTANOWIENIE

Dnia 21 listopada 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z powództwa K. Sp. z o.o. w P.

przeciwko H. GmbH w H.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 21 listopada 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej od postanowienia

Sądu Okręgowego w G.

z dnia 29 października 2013 r., sygn. akt X Gz [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.**

## UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarżąca oparła wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania na drugiej i czwartej z wymienionych przesłanek.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego wyjaśniono, że odwołanie się do przesłanki istnienia potrzeby wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów wymaga wykazania, iż określony przepis prawa, będący źródłem poważnych wątpliwości, nie doczekał się wykładni, bądź niejednolita jego wykładnia wywołuje rozbieżności w orzecznictwie sądów; wątpliwości te należy przytoczyć, przy czym oczywiste jest, że muszą one dotyczyć przepisu znajdującego zastosowanie w sprawie, którego wykładnia ma wpływ na rozstrzygnięcie (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 27 maja 2009 r., II UK 72/09 i z dnia 21 listopada 2007 r., I PK 190/07 - nie publ.).

Uzasadnienie pierwszej z podstaw przyjęcia skargi do rozpoznania nie zostało sformułowane prawidłowo, ponieważ w wywodzie brak jest odniesienia do konkretnych przepisów prawa oraz zakresu, w jakim wymagają one wykładni. Skarżąca powołała się jedynie na treść zarzutów kasacyjnych. Zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania i jego uzasadnienie muszą być przez skarżącego wyodrębnione, oddzielnie przedstawione i uzasadnione. Nie wystarczy przy tym odwołanie się do podstaw kasacyjnych lub ich uzasadnienia, bo choć dla obu tych przesłanek argumenty mogą być podobne, to Sąd Najwyższy w ramach przedsądu bada tylko wskazane w skardze okoliczności uzasadniające przyjęcie jej do rozpoznania, a nie podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia

28 marca 2008 r., II PK 341/07 oraz z dnia 3 lutego 2010 r., II UK 316/09 - nie publ.).

Ponadto wywód przedstawiony przez skarżącą pozostaje bez związku z podstawą rozstrzygnięcia w sprawie, ponieważ Sąd Okręgowy w G. ustalił, że wymagane odpisy załączników zostały złożone we właściwym sądzie, a zaniechanie dostarczenia ich drugiej stronie wynikało z ustalenia, że zostały już skutecznie przekazane przez pełnomocnika pozwanej pełnomocnikowi powódki.

Odnosząc się zaś do drugiej powołanej podstawy przyjęcia skargi do rozpoznania, rozważania skarżącej zostały oparte na próbie polemiki z ustaleniami Sądu drugiej instancji odnośnie do miejsca spełnienia spornego świadczenia. Zgodnie zaś z art. 398<sup>3</sup> § 3 k.p.c., podstawą skargi kasacyjnej nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398<sup>9</sup> § 2 k.p.c.).